

tra penge til daginstitutionsområdet. Vi er helt enige med SF i, at det bliver vi nødt til at give dem. Derfor synes jeg, det er lidt underligt, at ministeren nu står og sammenligner det med, hvordan det er i andre lande. Det får hverken Per eller Louise i en daginstitution i Hvidovre det bedre af. Jeg håber ikke, at det er udtryk for, at ministeren nu pludselig ikke synes, at danske børn har et problem, og at der er en negativ social arv, som skal brydes, derude.

Kl. 10.25

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Henriette Kjær):

Regeringen gør en stor indsats for at bryde den negative sociale arv, og det er derfor, vi har taget initiativ til at indføre læreplaner, sådan at der kommer et kvalificeret indhold og en kvalificeret kvalitet i de dagtilbud, vi bruger, hvor man er gået ind og har prøvet at se på, hvordan man kan give børnene nogle kompetencer, så de er bedre rustet til at komme videre, så de børn, der går i daginstitutionerne, kan klare overgangen til folkeskolen bedre og dermed have en god forudsætning for at komme godt i gang i folkeskolen, for derved at klare sig godt der og kunne klare en ungdomsuddannelse og komme videre i uddannelsessystemet på den måde.

Det synes jeg er noget der virker, og det synes jeg ikke at man skal overse i den her debat, at vi faktisk har gjort en indsats på det her område, ligesom vi forsat har KiD-projektet for at lave projekter, der kan højne kvaliteten i de i forvejen ganske gode daginstitutioner.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Jeg blev lidt forvirret over ministerens afvisning af beslutningsforslaget. Jeg synes, at det, vi hører i debatten her, er lidt paradoksalt, for ministeren vil jo fastsætte kompetencemål og gøre læreplaner til en pligt i forhold til at nå disse kompetencemål, men vil i øvrigt ikke blande sig, kunne vi høre på afvisningen i dag.

Det forekommer lidt paradoksalt, at man på den ene side gerne forholdsvis detaljeret vil sige, hvad børnene skal igennem, og på den anden side overlader resten til kommunerne, samtidig med at Dansk Folkeparti jo støtter læreplanerne, men her i dag lægger op til et opgør med statens styring af børnenes opdragelse.

Det forekommer ret paradoksalt, at det ligesom kan leve på samme tid og i partier, der jo ellers skulle være enige om det her. Kan ministe-

ren udrede, hvor det lige præcis er, man lægger snittet i forhold til, hvad staten bør blande sig i med hensyn til det helt almindelige barns opdragelse?

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Henriette Kjær):

Nej, det kan jeg ikke. Man kan også se, hvis vi gennemgår Det Radikale Venstres beslutningsforslag, at nogle gange vil man godt blande sig i det kommunale selvstyres kompetencer, og andre gange vil man ikke. Det synes jeg heller ikke der er meget konsekvens i.

Derfor afhænger det selvfølgelig af en afvejning af forskellige forhold. Jeg vil ikke blande mig i normeringen, og det vil jeg ikke, fordi jeg synes, at den faktisk er meget fornuftig rundt omkring. Jeg synes, modsat andre her i salen, at kommunerne er gode til at forvalte det spørgsmål.

Omvendt så synes jeg ikke, man har fået sat fokus nok på at lette overgangen fra daginstitution til folkeskole godt nok rundt omkring. Der mener jeg, vi bliver nødt til at gøre en indsats herfra for at få dem til det enkelte sted. Og det er jo så en politisk afvejning, hvor man lægger det snit, og det vil det løbende og hele tiden være.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Jeg sagde, at jeg ville komme nærmere ind på det i min ordførertale, men jeg kan give et hint om, hvad der er vores afvejning. Vores afvejning er, at der, hvor vi mener at Folketinget skal lægge en meget klar prioritet, er i forhold til de børn, som er udsat, og at der gøres noget særligt for de børn, som er udsat. Der tror vi, at det er meget væsentligt, at Folketinget sætter sig på mindretallets side, og det er jo heldigvis et mindretal.

Det, som jeg synes er problemet i den her type drøftelser og i drøftelserne om læreplaner, er, at man bruger udsatte børn, som har en negativ social arv, til at legitimere, at staten blander sig i forhold til alle børn.

For social arv er som generel betragtning ikke et problem, men læreplaner og overvejelser af den her type, hvor negativ social arv bliver gjort til et legitimerende grundlag eller til murbrækker for at komme igennem med det, gør jo, at der tilsyneladende ikke er nogen ende på, hvad vi som lovgivere og som stat skal blande os i i forhold til helt almindelige, velfungerende børn.